

Parc de Molló – Parc d'Animals del Pirineu

El voltor comú (*Gyps fulvus*)

El voltor comú és una de les aus més grans de les que viuen als Pirineus i quan vola pot mesurar més de dos metres i mig de punta a punta de les ales. El voltor comú es distribueix des del nord-oest d'Àfrica i la península Ibèrica fins a l'Àsia central i l'Índia. A Catalunya, el voltor cria sobre tot al Prepirineu de Lleida i Barcelona, i també a les muntanyes del sud de Tarragona. El màxim nombre de colònies el trobem al Prepirineu de Lleida i, concretament, a les comarques del Pallars Jussà, l'Alta Ribagorça, la Noguera i l'Alt Urgell.

Els voltors, però, es desplacen molt lluny de les zones de cria. Aquests desplaçaments -que tenen a veure amb la recerca d'aliment i també amb la dispersió dels joves- ens permeten veure voltors molt freqüentment i sovint en un nombre molt elevat a bona part dels Pirineus.

El Pirineu català és l'únic lloc d'Europa on es poden veure les quatre espècies de voltors que viuen al continent: el voltor comú, el trençalòs (*Gypaetus barbatus*), l'aufrany (*Neophron pecnopterus*) i el voltor negre (*Aegypius monachus*). El voltor negre ha estat objecte d'un programa de reintroducció al Prepirineu lleidatà. El programa va començar l'any 2007 i tres anys després va néixer el primer poll a la naturalesa.

El voltor és un au planejadora, que aprofita els corrents tèrmics per guanyar alçada. Els voltors poden volar a alçades molt considerables. De fet, l'any 1973 un voltor de Rüppell (*Gyps rueppelli*), una espècie molt semblant al voltor comú, va xocar amb un avió que volava a més d'onze-mil metres d'alçada!

Els voltors són monògams i gregaris, i viuen en colònies. Fan el niu a les parets de roca de les muntanyes i els penya-segats i la femella pon un únic ou, que incuben per torns el mascle i la femella durant 58 dies.

Els voltors tenen una funció molt important a la naturalesa. Així, per exemple, s'ha calculat que els voltors consumeixen al voltant de 8.000 tones d'animals morts cada any a Espanya i permeten estalviar 1,5 milions d'euros a l'any.

La importància dels voltors es va demostrar de manera dramàtica al Sud de l'Àsia als anys 90, quan la població de voltors va estar a punt de desaparèixer. La causa va ser la intoxicació per diclofenac, un medicament veterinari que s'administra a les vaques i altres animals i que els voltors ingerien accidentalment quan s'alimentaven de la carn d'animals morts que havien estat tractats amb el medicament. La disminució dels voltors va tenir conseqüències dramàtiques també per les persones: els animals morts que haurien menjat els voltors van servir d'aliment als gossos, quina població va augmentar. Això va causar un increment en els casos de ràbia a les persones. Malauradament, l'any 2013 el govern espanyol va autoritzar l'ús de diclofenac i es tem que això podria afectar negativament les poblacions de voltors i altres rapinyaires.